

ת"פ (חיפה) 72164-03-23 - מדינת ישראל נ' מוראן מגיס

ת"פ (חיפה) 72164-03-23 - מדינת ישראל נ' מוראן מגיסמחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 72164-03-23

מדינת ישראל

נגד

מוראן מגיס

סוהיל כיאל

סאמח סואעד

ואסף מ'גיס (נדון)

בית המשפט המחוזי בחיפה

[05.02.2025]

לפני כבוד השופט ארז פורת

גזר דין

(הנאשם 2)

1. הנאשם נותן את הדין אחר שהורשע בשנית, משחזר בו מהודאה קודמת, על פי הודאתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, בפרט האישום הראשון, עבירה שעניינה עבירות בנשק ("יבוא) וכן בעבירה שבפרט האישום הרביעי שעניינה הדחה בחקירה.

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע, הנאשם הגה תכנית לייבוא, שלא כדין, של 4 אקדחים לארץ, מגבול לבנון. לצורך כך פנה לנאשמים אחרים, כשבסופו של דבר הנאשם 1, אשר שותף בתכנית, הסכים לבצע את ההברחה, הלכה למעשה. הנאשם פנה אל תושב לבנון אותו הכיר, לצורך מימוש ההברחה, וזה מסר לנאשם טלפון של לבנוני אחר שיוכל לספק את האקדחים. במעמד הנאשם 1, התקשר הנאשם ללבנוני וסוכם כי תבוצע ההברחה של 4 אקדחים ובעבור חלקו, יקבל הנאשם 1 מהנאשם סך של 50,000 ₪.

2. מכאן ולהבא המשיך הקשר עם הלבנוני באמצעות הנאשם 1, כשהשניים מחליפים, בין היתר, תמונות של אזורי הגבול השונים כדי לאתר את המקום המתאים לביצוע הברחה. במהלך תיאום ההברחה, נפגש הנאשם עם נאשם 1 וביקש לקבל עדכון על אופן התקדמות תכנית ההברחה, והוא אף עודכן בפרטי ההכנות.

3. ביום 18.2.23 סמוך לשעה 21:00 הגיע הנאשם 1 לנקודה שנקבעה להעברת האקדחים מלבנון, סמוך לגבול, ואז הושלך לעברו מהצד הלבנוני שק שהכיל 4 אקדחים, כשלכל אקדח צורפו שתי מחסניות ריקות. אחד מהאקדחים לא היה תקין. כוחות הבטחון הבחינו בביצוע ההברחה ותפסו את הנאשם 1 עם כלי הנשק המוברחים. כשנעצר ואגב דיון מעצר, פנה הנאשם לנאשם 1 ואיים עליו כי ימסור עדות כוזבת לפיה הנאשם 1 לבדו פעל לבצע את ההברחה.
4. הנאשם הודה בעבירה שיוחסה לו בטרם החלו להישמע הראיות בתיק. לחובת הנאשם עבר פלילי, בעיקר בתחום הסמים, ברם בדצמבר 2021 הורשע, בין היתר, בעבירה שעניינה סיוע לנשיאת נשק שלא כדין, הליך שבעטיו תלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה בן ארבעה חודשים הבשל כעת להפעלה. גם בשנת 2010 הורשע הנאשם בעבירה שעניינה החזקת נשק וריצה בעטייה עונש מאסר משמעותי.
5. בטיעוניה לעונש עמדה המאשימה על הסיכון הבטחוני הטמון בהכנסת כלי נשק בלתי חוקיים לשטח המדינה ועל היזקם של נשקים אלה לאדם ולרכוש כמשתקף מההווייה המוכרת לכל תושבי המדינה. הוטעם כי הנאשם היה הדומיננטי בגיבוש ורקמת מעשה העבירה וכי היה בעל הקשרים בלבנון שאיפשרו את מימוש ההברחה. בטיעוניה עמדה המאשימה על מגמת ההחמרה הנקוטה בפסיקה בעבירות מהסוג הנדון, מגמה שהובעה גם בתיקון 140 לחוק העונשין.
- המאשימה עתרה לקביעת שני מתחמי ענישה נפרדים: לפרט האישום הראשון מתחם הנע בין שש ועד שמונה שנות מאסר ממשי, לצד מאסר על תנאי וקנס, ובהתייחס לפרט האישום הרביעי - מתחם הנע בין תשעה ועד שמונה עשר חודשי מאסר ממשי לצד מאסר על תנאי וקנס.
- התבקשתי לגזור את העונשים ברף הבינוני-עליון של כל מתחם, נוכח עברו הפלילי של הנאשם ובשל צרכי הרתעה מיוחדים, ולצבור את העונשים זה לזה. כמו כן, התבקשתי להפעיל את עונש המאסר המותנה, כאמור לעיל, במצטבר לעונש בתיק זה.
6. ב"כ הנאשם טען בעיקרו של דבר, כי אחרי יזום התכנית, הנאשם לא עסק הלכה למעשה במימושה והתנתק מביצועה. משכך, סבור הסנגור כי יש להשקיף על מעשי הנאשם, מהותית, כסיוע לייבוא נשק יותר מאשר ייבוא ממשי, מוגמר. נטען כי הנאשם לא ידע ולא עודכן בהיקף האקדחים שיובאו ולא נגע בכלי הנשק. הופנית לנסיבות אישיות הנוגעות למצבה הרפואי של אשת הנאשם ולמצבו שלו, כעולה מס/2. בנסיבות, סבור הסנגור כי יש להכליל את שתי העבירות בתוך מתחם עונש אחד, ולהסתפק בימי מעצרו של הנאשם עד כה, כשנתיים, כעונש מאסר ממשי.
7. בדברו האחרון ציין הנאשם כי לא היה מודע לפרטי העיסקה וכי לא שוחח עם מבצע ההברחה לפחות כחודש לפני ביצועה. לפיכך, ביקש להקל בעונשו.

דין והכרעה

8. עבירות של ייבוא נשק נמצאות במדרג הגבוה של החומרה בין עבירות הנשק לסוגיהן. המייבא גורם להגדלת כמות כלי הנשק הבלתי חוקיים, ובכך פוגע במישרין בבטחון הציבור ובשלומו. מדובר בראשיתה של שרשרת שבסופה מצוי השימוש בכלי הנשק שהוברחו לארץ, שימוש שמטבעו אינו לגיטימי ומסוכן. הנאשם היה הוגה רעיון ההברחה, וניצל את קשריו בצד הלבנוני, שבלעדיהם לא היתה ההברחה מתאפשרת. משכך, מידת הפגיעה באינטרס המוגן הינה ברף בינוני-גבוה.

לא באו בפניי כל ראיות בדבר ניתוק אקטיבי של הנאשם ממעשה ההברחה: העובדה כי הותיר את "עבודת השטח" בידי אחרים לאחר שטווה את קורי העבירה בעצמו, אינה מפחיתה מאחריותו ומחומרת מעשיו. גם העובדה שהבטיח תשלום לנאשם האחר מותירה אותו במעגל המרכזי של העבירה, שהרי ידוע כי "בעל המאה - הוא בעל הדעה". כעולה מכתב האיטום, הנאשם הגה תכנית לייבוא 4 אקדחים וזו בדיוק הכמות שהוברחה. הוא אף ביקש להתעדכן באופן מימוש התכנית. אמור מעתה: אין בפניי כל עובדה שתלמד על "היפוך לבבות" ורצון מצד הנאשם לנטוש את מעשה העבירה שרקם. התכנית שמומשה אף תאמה את תכנונו.

בשים לב לאמור, לכמות כלי הנשק שהוברחו בפועל, חלקו של הנאשם בעבירה כאמור ולתפיסת כלל הנשקים, סברתי כי מתחם העונש ההולם, בהתייחס לעבירת הייבוא, נע בין ארבע ועד שמונה שנות מאסר, זאת לצד מאסר על תנאי וקנס משמעותי על רקע הרווחים הנודעים לעבירת הייבוא (השוו: ת"פ 54338-03-21 מדינת ישראל נ' אבו חטאב (נבו) 10/2/2024); ת"פ 64249-08-21 מדינת ישראל נ' מרעי (נבו) 9/1/2023; ע"פ 8665/20 אגבריה נ' מדינת ישראל (בנבו) 8/11/2021).

בהתייחס לעבירת ההדחה בחקירה נפגעו ערכים שעניינם פעולת רשות החקירה ושלטון החוק. בשים לב לכך שההדחה לא צלחה הלכה למעשה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים כאן הינה ברף הנמוך. בנוסבות, מתחם העונש ההולם בעטייה של עבירה זו נע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר אשר יכול שירוצו בעבודות שירת במקרים המתאימים לצד מאסר על תנאי.

9. לא הוצגו בפניי נימוקים שיבססו סטייה, לקולא או לחומרא, ממתחמי הענישה שקבעתי. 10. בגזירת העונש בתוככי המתחמים, נתתי דעתי למצבה הרפואי של אשת הנאשם כפי שנפרש בפניי, להודאתו פניי גם אם באופן הממזער את חלקו בעבירות ולעברו הפלילי ולצורך הרתעת הרבים, כל אלה הביאוני לגזור את העונש שלא ברף התחתון, כלהלן:

בגין עבירת הנשק נגזרים על הנאשם (50) חמישים חודשי מאסר אשר יהוו עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל ומנינים מיום מעצרו בתיק זה - 26/2/2023.

לצד עונש זה ובנוסף, אני גוזר לנאשם (15) חמישה עשר חודשי מאסר אותם לא יירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר ישוב ויעבור כל עבירה בנשק.

כן אני קונס את הנאשם, כפן הרתעתי נוסף ולצרכי עיקור הרווח הכספי הטמון ברגיל במעשים, והמשתקף כאן בתשלום שהיה הנאשם נכון לשלם למבצע ההברחה, בסך של (30,000) שלושים אלף ₪ שישולמו עד ליום 1/8/25 או חמישה (5) חודשי מאסר נוספים תמורת הקנס.

בהתייחס לעבירת ההדחה, ראיתי להסתפק כאן בעונש מאסר על תנאי, ואני דן את הנאשם ל(3) שלושה חודשי מאסר אותם לא יירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, ישוב ויעבור כל עבירה שעניינה הדחה בחקירה או שיבוש מהלכי משפט.

11. עונש המאסר המותנה בן 4 חודשים נשוא ת"פ 62716-07-21 יופעל, כך שחודשיים (2) מתוכו יצטברו לעונש בתיק זה ויתרתו תופעל בחופף לו.

הוריתי על אופן הפעלה זו מתוך התחשבות בהודאת הנאשם ובנסיבות האישיות, בעיקר אלה הנוגעות למצב רעייתו. תוצאת האמור היא, שהנאשם ירצה סך הכל (52) חמישים ושניים חודשי מאסר שמנינים מיום מעצרו - 26/2/2023. ניתן היום, ז' שבט תשפ"ה, 05 פברואר 2025, בנוכחות ב"כ המאשימה: עו"ד --; ב"כ הנאשם: 2: עו"ד ורד ג'השאן ממשרד עו"ד שאדי דבאח והנאשם 2 באמצעות שב"ס.